

Παράκληση εις τον Όσιο Μάρκο τον Αθηναίο

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τόν ΡΜΒ΄ (142) Ψαλμόν. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τήν δέησιν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καί μή εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιον σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρός τήν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τήν ζωήν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκρούς αἰῶνος καί ἠκηδίασεν ἐπ’ ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρός σέ τάς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσον μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμα μου μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπον σου ἀπ’ ἐμοῦ, καί ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστόν ποιήσον μοί τό πρῶτόν ἐλεός σου, ὅτι ἐπί σοί ἤλπισα γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρός σέ ἦρα τήν ψυχήν μου ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρός σέ κατέφυγον. Δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τό πνεῦμα σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τήν ψυχήν μου καί ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καί ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τήν ψυχήν μου, ὅτι ἐγώ δοῦλος σου εἰμι.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος ἀ΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καί ἐπικαλεῖσθε τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ.
Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος β΄. Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσαν με, καί τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος γ΄. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τά παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ´. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς ὑπὲρ φύσιν ἐπὶ γῆς ἠγωνίσω, ὑπερφυῶς παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθης, τῶν Ἀσκητῶν ὡς Μάρκε ἐγκαλλώπισμα· ὅθεν καθικέτευε, πάσης ρύεσθαι βλάβης, καὶ παντοίων θλίψεων, καὶ σκανδάλων ἐν βίῳ, τοὺς προσιόντας Πάτερ εὐλαβῶς, τῇ θερμοτάτῃ, πρεσβείᾳ σου Ὅσιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν´ (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τό πονηρόν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Χριστῷ ὦ Μάρκε προσάγαγέ με. Γερασίμου.

Ἦδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἐγγρὰν διοδεύσας.
Χριστὸν καθικέτευε ἐκτενῶς, Μάρκε θεοφόρε, χάριν δοῦναι καὶ φωτισμὸν τοῖς
πίστει καὶ πόθῳ προσιοῦσι, τῇ θερμοτάτῃ πρεσβείᾳ σου Ὅσιε.

Ῥευμάτων ἀνάστειλον τὴν ροήν, παθῶν ἀκαθάρτων, συμπνιγόντων μου τὴν
ψυχὴν μου, τῇ σῇ προστασίᾳ Πάτερ Μάρκε, καὶ κατανύξεως ρεῖθρον παράσχου
μοι.

Ἰσχὺν ἡμῖν δίδου παρὰ Χριστοῦ, κατὰ τῶν ποικίλων, τοῦ βελίᾳρ μεθοδειῶν, καὶ
σύντριψον τούτου τὴν μανίαν, τὴν καθ' ἡμῶν Πάτερ Μάρκε δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι ἐκ τῶν Σῶν, ἀχράντων αἱμάτων, πεφανέρωται τοῖς ἐν γῆ, ὁ
πάντων Δεσπότης Θεοτόκε, καὶ τῆς κατάρας ἡμᾶς ἐλυτρώσατο.

Ἦδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τὸν ἰσάγγελον βίον μετὰ σαρκὸς ἔζησας, καὶ ἀγγελικῶν χαρισμάτων Μάρκε
τετύχηκας, ἐξ ὧν μετάδος ἡμῖν, τῇ σῇ πρεσβείᾳ σταγόνας, τοῖς πιστῶς
προστρέχουσι, τῇ ἀντιλήψει σου.

Ὡς φωτὸς θείου πλήρης σκότους παθῶν λύτρωσαι, ταῖς σαῖς φωτοφόροις
πρεσβείαις, Μάρκε μακάριε, τοὺς προσιόντας σοι, καθικετεύων δοθῆναι, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς σὲ γεραίρουσιν.

Ὡς πολλὴν παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστὸν Ὅσιε, ἔχων ὡς αὐτὸν θεραπεύσας, βίου
λαμπρότητι, ἀπαύστως πρέσβευε, διδόναι λύσιν πταισμάτων, Μάρκε
παμμακάριστε, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη ἡ τὸν Θεὸν τέξασα, καὶ τὴν τῆς Προμήτορος λύπην
ἐξαφανίσασα, πάσης ἀνάγκης με, καὶ ἀθυμίας καὶ λύπης, θᾶττον ἀπολύτρωσαι,
τῇ Σῇ χρηστότητι.

Διάσωσον, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως Ὅσιε Μάρκε, τοὺς ἐν πίστει τῇ
προστασίᾳ σου σπεύδοντας, ταῖς πρὸς Χριστὸν εὐπροσδέκτοις σου μεσιτείας.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος

κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμή.

Ἀσκήσας στερβρῶς, πολλῶν ἐπάθλων ἔτυχες, ὦ Μᾶρκε σοφέ, παρὰ τοῦ Παντοκράτορος· διὸ ἐκδυσωποῦμέν σε· πολλαπλῶν πειρασμῶν καὶ κακώσεων, ἄνωτέρους συντήρει ἡμᾶς, ὑμνοῦντας τοῦ βίου σου τὰ σκάμματα.

Ῥδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀπὸ πάσης στενώσεως, Μᾶρκε θεοφόρε ἡμᾶς ἀπάλλαττε, καὶ ποικίλων περιστάσεων, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Ῥῶσιν σώματος αἴτησαι, καὶ τῶν ψυχικῶν τραυμάτων τὴν ἴασιν, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, Μᾶρκε θεοφόρε ἡμῖν πάντοτε.

Καταλύσας τοῦ δράκοντος, πᾶσαν μηχανὴν συντόνω ἀσκήσει σου, τῆς αὐτοῦ ἀπάτης λύτρωσαι, Μᾶρκε θεοφόρε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ἐξ ἀχράντων αἱμάτων Σου, σάρκα προσλαβὼν ἀγνή ὁ Ὑπέρθεος, διασώζει τοὺς δοξάζοντας, Κόρη τὸ τοῦ τόκου Σου μυστήριον.

Ῥδὴ ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Πόνων χαλεπῶν, ἄνωτέρους διατήρησον, καὶ πικρῶν δυσχερειῶν καὶ συμφορῶν, Πάτερ Μᾶρκε τοὺς πιστῶς σὲ μακαρίζοντας.

Ῥώμην καὶ ἰσχύν, ἡμῖν αἴτει Μᾶρκε Ὅσιε, τοῦ πατεῖν καὶ καταβάλλειν ἔσαεί, καθ' ἡμῶν τὰς μεθοδείας τοῦ ἀλάστορος.

Ὅρμω γαληνῶ, καθοδήγει ἡμᾶς πάντοτε, τῶν ἐν βίῳ χαλεπῶν τρικυμιῶν, ἐκλυτρούμενος ἡμᾶς Πάτερ δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Σύντριψον ἀγνή, τὴν ἰσχύν τοῦ παναλάστορος, τοῦ ὀρμῶντος καθ' ἡμῶν μανιωδῶς, καὶ εἰρήνην ἡμῖν δίδου ἀστασίαστον.

Ῥδὴ στ´. Τὴν δέησιν.

Ἀγγέλων, τὴν πολιτείαν μετήλθες, μετὰ σώματος ὡς ἄσαρκος Πάτερ· ὅθεν Ἀγγέλων ἰσότιμος ὤφθης, μεθ' ὧν δυσώπει ἀπαύστως τὸν Κύριον, δαιμονικῆς ἐπαγωγῆς, ἐκλυτροῦσθαι τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε.

Γαλήνην, αἵτει ἡμῖν οὐρανόθεν, καὶ εἰρήνην Πάτερ Μάρκε ἐν βίῳ, καὶ λύσιν πάσης ἀνάγκης καὶ πόνων, ἀπαλλαγὴν καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, τοῖς μακαρίζουσι θερμῶς, τοῦ σοῦ βίου τὰ ξένα παλαίσματα.

Ἀγῶνας, ὑπερφυεῖς ἐν ἐρήμῳ, διανύσας στερόροτάτη καρδίᾳ, ὑπερφυοῦς, κατηξίωσαι δόξης, παρὰ Χριστοῦ μετὰ τέλος τὸ ἅγιον· ὄθεν ἀπάλλαττε ἡμᾶς, ἀδοξίας παθῶν Μάρκε Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι, καταφυγὴ ἐν ἀνάγκαις, ὡς πηγὴ τῆς εὐσπλαγχνίας Παρθένε· πρὸς Σὲ γὰρ Κόρη θερμῶς καταφεύγω, καὶ ἀπαλλάττομαι πάσης στενώσεως· διὸ κηρύττω τὴν θερμὴν, πρὸς ἡμᾶς προστασίαν Σου Δέσποινα.

Διάσωσον, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως Ὅσιε Μάρκε, τοὺς ἐν πίστει τῇ προστασίᾳ σου σπεύδοντας, ταῖς πρὸς Χριστὸν εὐπροσδέκτοις σου μεσιτείαις.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησίαν.

Αἵτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β´. Ταῖς τῶν αἱμάτων σου

Ἐν τῇ ἐρήμῳ βιώσας ὡς ἄσαρκος, τῆς συναυλίας Ἀγγέλων ἠξίωσαι· μεθ' ὧν Πάτερ Μάρκε ἰκέτευε, τὸν ἐν ἐλέει ἀνείκαστον Κύριον, διδόναι ἡμῖν θεῖον ἔλεος.

Προκείμενον

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Στ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. στ´ 17-21).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος πολὺς μαθητῶν αὐτοῦ καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηε ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἴατο πάντας. Καὶ αὐτός, ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγεν· μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε· μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι

γελάσετε· μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσιν, καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρόν, ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις, Ελεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταις της Θεοτόκου πρεσβείαις, Ελεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἄγγελος ἐν σώματι, ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ἀσκήσας ὡς ἄσαρκος, ἐν ἐρήμῳ Ὅσιε θείῳ ἔρωτι, καὶ πολλῶν μέτοχος, ἀμοιβῶν ἐγένου· διὰ τοῦτό σου δεόμεθα, Μάρκε Πατὴρ ἡμῶν, πάντων ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα, ἀπαύστως καθικέτευε, πάσης συμφορᾶς καὶ κακώσεως, ἀτρῶτους τηρεῖσθαι, καὶ πάσης τοῦ ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς, τοὺς καταφεύγοντας Ὅσιε, τῇ σεπτῇ πρεσβείᾳ σου.

Ῥδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐν ἐρήμῳ εὐρών σε Σεραπίων ὁ θεῖος Θεὸν ἐδόξασε, μεθ' οὗ Μάρκε δυσώπει, ρύεσθαι πάσης βλάβης, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέγας ὤφθης ἐν ἄθλοις, ἐν ἐρήμῳ βιώσας οἷάπερ ἄσαρκος· διὸ μεγάλων πόνων, ἀτρώτους Μάρκε τήρει, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εὐλαβῶς προσιόντες τῇ σεπτῇ σου εἰκόνι Μάρκε βοῶμέν σοι· χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, μετόχους ἡμᾶς δεῖξον, αἰωνίου τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Γεωργὸν τῶν ἀπάντων ἀνηρότως Παρθένε κυοφορήσασα, γεώργιόν με δεῖξον, γνησίας μετανοίας, τὸν πιστῶς ἐκβοῶντά Σοι· χαῖρε ἡμῶν προσφυγή, ᾧ Κεχαριτωμένη.

Ἦδὴ ἡ´. Τὸν Βασιλέα.

Ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὁ Σεραπίων εὐρών σε, Μᾶρκε Ὅσιε ἠγάσθη σου τὸν βίον· μεθ' οὗ ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων.

Ῥύου κινδύνων, καὶ πειρασμῶν πολυτρόπων, Μᾶρκε Ὅσιε τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄνωθεν πρόσχες, Μᾶρκε ἡμῶν τῇ δεήσει, καὶ ἐκπλήρωσιν ἡμῶν τὰς ἰκεσίας, τῶν σὲ κεκτημένων, μεσίτην πρὸς τὸν Κτίστην.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα, ἐκ τῶν ἀγνῶν Σου αἱμάτων, τὸν ὑπέρθρον καὶ πάντων Βασιλέα, ἐκτενῶς δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Παρθένε.

Ἦδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰλύος ἀμαρτίας, κάθαρρον τὸν νοῦν μου, καθαρτικῆ σου πρεσβεία πρὸς Κύριον, καὶ τῶν πταισμάτων αἴτει Μᾶρκε συγχώρησιν.

Μονὰς τὰς οὐρανίους, Μᾶρκε κατοικήσας, διὰ παντὸς ἐκδυσώπει τὸν Κύριον, πάσης ἀνάγκης λυτροῦσθαι τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ὅσιων ταῖς χορείαις, συνὼν Πάτερ Μᾶρκε, καὶ φωτισμοῦ τοῦ ἀδύτου πληρούμενος, ἐκ σκοτασμοῦ ἀμαρτίας ἡμᾶς ἀπάλλαττε.

Θεοτοκίον.

Ἕμνοῦμέν Σου τὴν δόξαν, Κεχαριτωμένη, σὺν Γαβριὴλ τῷ Ἀγγέλῳ βοῶντές σοι· χαῖρε ἡ Μήτηρ Κυρίου ἡμῶν ἡ ἔφορος.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,

Ἦνθησας ἐκ πόλεως Ἀθηνῶν, καὶ ἔπνευσας κόσμῳ, εὐωδίαν τὴν μυστικὴν, ὡς εὖοσμον ἄνθος, ὃ Μᾶρκε θεοφόρε, ἀσκήσας ὑπὲρ φύσιν, καθάπερ ἄσαρκος.

Πάντα τὰ ἡδέα καταλιπὼν, Μᾶρκε θεοφόρε, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, ἀσκήσεως πόνοις, νεκρώσας τὸ σαρκίον, καὶ τὴν ψυχὴν λαμπρύνας, Ἄγιῳ Πνεύματι.

Εἰς ἔρημον ὄρος πόθῳ Χριστοῦ, Μάρκε κατοικήσας, ἐβιώσω ὑπερφυῶς, καὶ ἄρτῳ Ἀγγέλων, τραφεὶς παρὰ Κυρίου, ὑπερκοσμίου δόξης, Πάτερ ἡξίωσαι.

Ἐξέστη εὐρών σε ὁ θαυμαστός, Μάρκε Σεραπίων, καὶ τὸ σῶμά σου τὸ σεπτόν, κηδεύσας ὀσίως, εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον, ἐκήρυξε τοῦ βίου σου, τὰ παλαίσματα.

Χαίροις τῶν Ὀσίων ἢ καλλονή, χαίροις Ἀθηναίων ἐγκαλλώπισμα θαυμαστόν, Μάρκε θεοφόρε, Ἀγγέλων συμπολίτα, καὶ πρεσβευτὰ ἀπάντων, ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Πρέσβευε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, Μάρκε θεοφόρε, τῇ Τριάδι τῇ παντουργῶ, ἰλασμόν διδόναι, ἡμῖν τοῖς σὲ τιμῶσι, ὁμοῦ σὺν Σεραπίωνι, τῷ θεόφρονι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι,

καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ρῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σὲ μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὰ ἑξῆς

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἐχων, παρρησίαν πρὸς Χριστόν, δι' ὃν ἐν ἐρήμῳ ἀβάτω, χαίρων ἐσκήνωσας, Μᾶρκε παμμακάριστε, Ἀθηνῶν βλάστημα, ἐκτενῶς καθικέτευε, ἐκ πάσης ἀνάγκης, καὶ παντοίων θλίψεων, λυτροῦσθαι ἅπαντας, Πάτερ, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας, καὶ τοὺς θαυμαστοὺς σου ἀγῶνας, μέλποντας καὶ πόθῳ μακαρίζοντας.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.